

POVEȘTI CU CĂPCĂUNI ȘI VRĂJITOARE

TEXT DE ANGELA McALLISTER
ILUSTRĂȚII DE MĂDĂLINA ANDRONIC

Traducere din engleză de Maria Rizoiu

CUPRINS

ÎN INIMA PĂDURII

Hansel și Gretel (Germania)	6
Ochii bunicului (Cehia)	9
Vasilisa cea frumoasă (Rusia)	11
Hoțul de comori (Egipt)	16
Scufița Roșie (Germania)	18

PE MALUL APEI

Alonzo și Yara (Brazilia)	20
Doamna de Gheață (Japonia)	23
Bunyip (Australia)	25
Prințul șarpe (India)	28
Morag și calul-de-apă (Scoția)	31

LOCURI FERMECATE

Tam Lin (Scoția)	34
Dansul morții (Canada)	36
Doamna Lacului (Țara Galilor)	38
Vrăjitoarea apei (Franța)	40
Fecioara din pagodă (China)	44
Craniul vorbitor (Africa de Vest)	46

STRĂINI LA UȘĂ

Mărul fermecat (Franța)	48
Fierarul și diavolul (Rusia)	50
Fata și Chenoo (poveste Passamaquoddy)	52
Femeile cu coarne (Irlanda)	55
Orbul și demonii (poveste coreeană)	58
Bijutierul cel isteț (Siria)	60

LA FERMĂ ȘI PE CÂMP

Yallery Brown (Anglia)	62
Bătrânul Nick și fata (Norvegia)	64
Vrăjitoarea de soc (Anglia)	67
Șarpele (India)	71
Baubau (Anglia)	72

CASA DUHURILOR

Duhul casei cântătoare (poveste iunuită, Canada)	74
Tărâmul fantomelor (Alaska)	75
Herne, Vânătorul (Anglia)	76
O noapte pe câmpul de bătălie (China)	80

ÎN CIMITIR

- Teig O'Kane și leșul** (Irlanda) 82
Movila din cimitir (Germania) 86
Locul fără morminte (Egipt) 87
Fantoma și cufărul cu bani
(Islanda) 88
Socoteala leșurilor
(Insulele Bermude) 90

ÎN ADÂNCUL MĂRII

- Uriașa și luntrea de piatră**
(Islanda) 92
Goblinii din mare
(Noua Zeelandă) 95
Nimfa mării (Suedia) 97
Corabia-fantomă (Germania) 98
Mireasa focă (Scoția) 102

ȚINUTURI ÎNGHEȚATE

- Scheletul roșu** (Alaska) 104
Regele gheții (Canada-Mi'Kmaq) 105
Oaspetele (Canada) 108

LA CASTEL

- Esteban și fantoma** (Spania) 110
Sir Gawain și Cavalerul Verde
(Anglia) 112
Rumpelstiltskin (Germania) 116

PE CĂRĂRI DE MUNTE

- Bătrânul căpcăun** (Tibet) 118
Amin și strigoiful (Persia) 120
Fata împietrită (Chile) 123

ANEXĂ

- Bibliografie** 126

PAULEI, PENTRU DEVOTAMENUL ARĂTAT CAUZEI ALFABETIZĂRII

DESPRE AUTOARE

Angela McAllister a scris peste 80 de cărți pentru copiii de toate vârstele. Acestea au fost adaptate pentru scenă, au fost traduse în peste 20 de limbi și au câștigat numeroase premii.

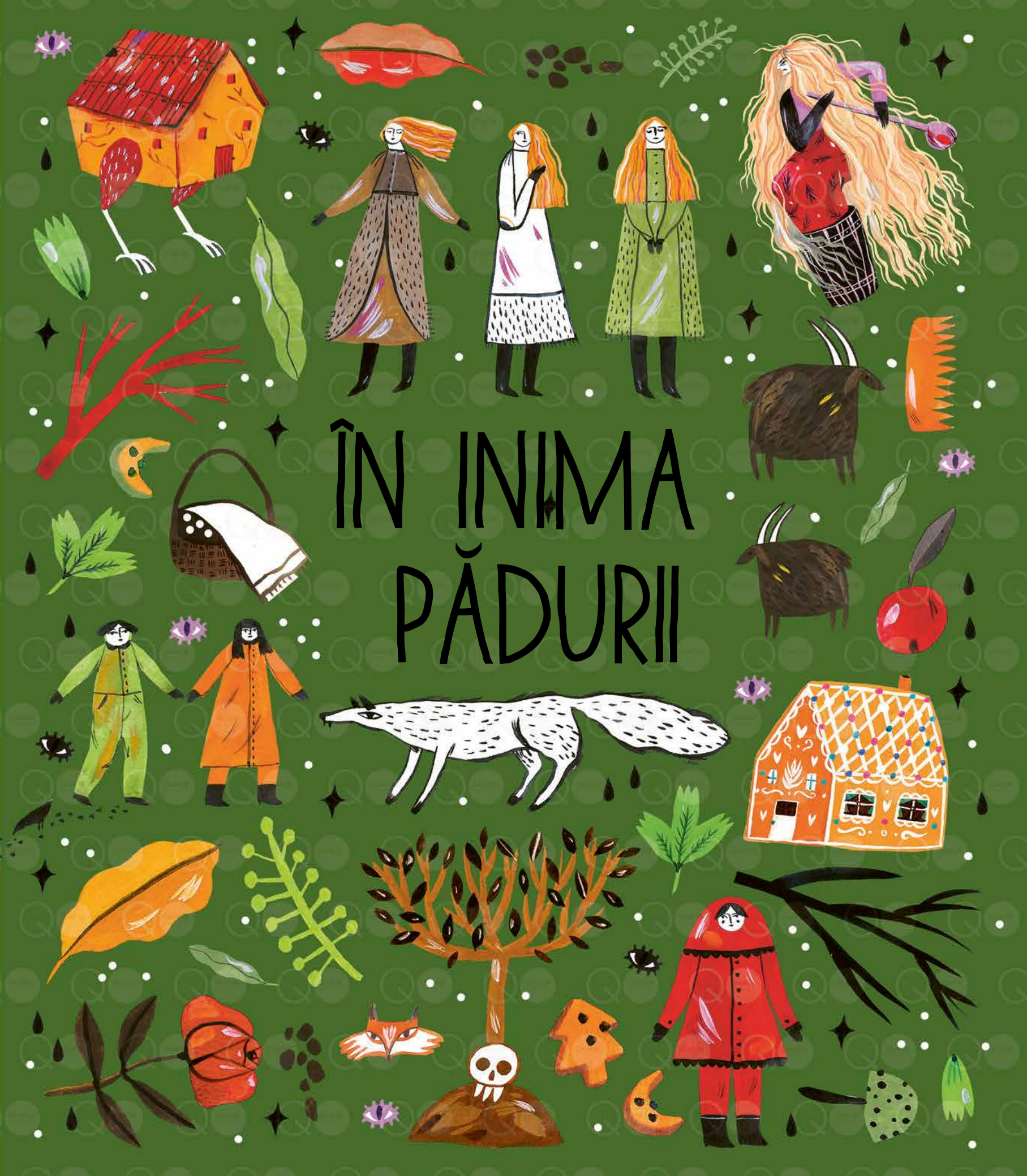
DESPRE ILUSTRATOARE

Originară din România, Mădălina Andronic locuiește momentan în Italia. O inspiră folclorul, dragostea și călătoriile. Îi plac detaliile și culorile bogate, iar ilustrațiile ei radiază de energie și iubire. Având un masterat în ilustrație de la Camberwell College of Arts din Londra, și-a dezvoltat un stil bine conturat și original și a avut colaborări în toată lumea.

MULTUMIRILE AUTOAREI

Le sunt recunoscătoare lui Luke și Eleanor pentru că mi-au împărtășit aceste povești — A.M.

ÎN INIMA PĂDURII

EUROPA

POVESTE

DIN GERMANIA

HANSEL ȘI GRETTEL

Hansel și Gretel trăiau cu tatăl și cu mama lor vitregă la marginea unei păduri întinse. Tatăl era un biet tăietor de lemne, iar într-o noapte i-a spus nevastei lui că nu mai au nici un ban.

— Ce-o să mâncăm? oftă el.

Mama vitregă nu-i avea la inimă pe Hansel și Gretel.

— Mâine trebuie să ducem copiii în pădure și să-i lăsăm acolo, îi spuse ea.

Tăietorul de lemne se împotrivi, dar nevasta lui era hotărâtă.

— Bărbate, dacă nu vrei, o să murim de foame toți patru, spuse ea.

Hansel și Gretel auziră planul mamei vitrege.

— Nu te teme, Hansel, îi zise Gretel. O să am eu grijă de tine.

Fata își luă haina, se strecură afară, în grădina luminată de lună, și își umplu buzunarele cu pietricele albe.

A doua zi de dimineață, în drum spre pădure, Gretel aruncă pe furiș pietricele de-a lungul potecii. Când ajunseră în inima codrului, mama vitregă le spuse copiilor să se

odihnească puțin, căci ei aveau treabă:

— Așteptați aici, până ce eu și tatăl nostru tăiem niște lemne.

Hansel și Gretel așteptară toată ziua, dar nu se mai întoarse nimeni după ei.

— N-o să mai găsim niciodată drumul înapoi, se văită Hansel.

Dar, când se întunecă și răsări luna, pietricelele albe ale lui Gretel prinseră a străluci puternic, arătându-le drumul. Copiii ajunseră acasă rupți de oboseală și flămânzi, iar mama lor vitregă îi certă că pasămite nu veniseră când îi strigase.

A doua zi, femeia stăruie să se întoarcă în pădure. De astă dată, Gretel nu mai apucă să adune pietricele, așa că luă o coajă de pâine și presără firimituri pe drum. Încă o dată, mama vitregă îi lăsa pe copii în pădure, dar, când răsări luna, nu se mai vedea nici o firimitură, fiindcă păsările le ciuguliseră pe toate.

— Am încredere că vom găsi și singuri drumul spre casă, spuse Gretel curajoasă.

Așa că cei doi frați o porniră prin pădure și curând simțiră un miros îmbietor. Spre

mirarea lor, dădură peste o căsuță cu totul de turtă dulce și cu un acoperiș de prăjiturele. Copiii erau atât de înfometate, încât mâncară bucățele din căsuță. Deodată, o bătrână deschise ușa și le zâmbi binevoitoare:

— Dacă vă e foame, veniți înăuntru, îi pofti ea.

Hansel și Gretel intrară, iar bătrâna le dădu clătite cu zahăr, apoi le așternu două paturi moi, și curând adormiră buștean.

A doua zi, bătrâna îl încuie pe Hansel într-un grajd și îi porunci lui Gretel să-i facă de mâncare din belșug.

— Când fratele tău se va îngrășa, o să-l înfulec! hotărî ea.

Fuseră trași pe sfoară de o vrăjitoare! Nu aveau nici o scăpare. În fiecare zi, Hansel trebuia să întindă degetul din grajdul unde stătea încuiat, ca vrăjitoarea să-l pipăie și să simtă cât de mult se îngrășase. Dar, fiind un băiat isteț, Hansel întindea un os. Cum nu vedea bine, vrăjitoarea era ușor de păcălit, însă după patru săptămâni își pierdu răbdarea.

— Azi, o să-l înfulec pe băiat, fie că s-a îngrășat, fie că nu, îi spuse ea lui Gretel. Fetițo, urcă-te în cuptor și vezi dacă e cald.

Gretel ghici că vrăjitoarea avea de gând s-o gătească și pe ea, așa că îi zise:

— Ușa cuptorului s-a înțepenit.

— Minciuni! se răsti vrăjitoarea și, aplecându-se, o deschise.

Într-o clipă, fata o împinse în cuptorul încins și îi închise ușa în nas. Apoi, îi dădu drumul lui Hansel.

În căsuța de turtă dulce copiii găsiră giuvaiere cu care își umplură buzunarele înainte să pornească spre casă. În vremea asta, tăietorul de lemne nu mai putea de dorul lor. Când nevasta lui se prăpădi pe neașteptate, se duse să-i caute în pădure.

Îi găsi, în cele din urmă, și fu fericit nevoie mare, iar cu giuvaierile vrăjitoarei familia lor n-a mai suferit niciodată de foame.

EUROPA

POVESTE

DIN CEHIA

ÎN INIMA
PĂDURII

OCHII BUNICULUI

Janáček era singur pe lume. Într-o zi, se pomeni dinaintea unui bătrân lipsit de luminile ochilor, care ședea în fața unui bordei.

— Aveți ceva de lucru pentru mine? îl întrebă Janáček.

— Am nevoie de cineva care să meargă cu caprele mele flămânde la păscut, spuse bătrânul, așa că Janáček se învoi să aibă grijă de caprele lui.

Bătrânul îi fu recunoscător.

— Vezi să nu te apropii de dealul din pădure, îl preveni el, ca să nu te prindă iezincile, vrăjitoarele alea rele mi-au furat ochii!

— Nu vă faceți griji, spuse Janáček vesel, pot să am grijă de mine.

La început, Janáček duse caprele la păscut pe islazul din apropiere, dar într-o dimineață se hotărî să le găsească o iarbă mai bună pe deal.

„Nu mă tem de nici o iezincă“, își spuse el.

Mai întâi, tăie trei nuiiele lungi dintr-un rug de mure și le înfășură în jurul pălăriei,

apoi mână caprele prin pădure către deal. Cum stătea el și se uita la capre, o fecioară preafrumoasă apărură în fața lui.

— Poftim un măr, ciobănașule, îi spuse ea.

Janáček își dădu seama că pesemne era o iezincă și voia să-l păcălească.

— Nu, mulțumesc, îi răspunse el. Stăpânul meu îmi dă câte mere vreau.

Văzând că nu-l poate îndupleca, fecioara dispărură.

După nu multă vreme, apărură o altă fecioară care îi oferă un trandafir roșu. Janáček nu-l primi.

— Grădina stăpânului meu e plină de trandafiri, spuse el.

Auzind acestea, fecioara se făcu nevăzută.

Apoi, apărură o a treia fecioară cu un pieptene de aur.

— Lasă-mă să te pieptăn, ciobănașule, îl îmbie ea.

Janáček își scoase pălăria. Dar, când fecioara se apropie, băiatul trase repede una din nuielușe și îi legă mâinile, știind că o iezincă